

LBRIS

We know
books

CITEȘTE-MI, MAMI...

POVEȘTI CU ANIMALE

Ilustrații de Giusi Capizzi

Traducere din engleză de Adrian Ciubotaru

6

Vulpea și Cioara

10

Pisica ce se plimba singură, singurică

14

Maimuța și Delfinul

18

Prietenii din junglă

22

Găinușa cea roșie

26

Iepurele și Ariciul

30

Rățușca cea urâtă

34

Povestea rinocerului

38

Bambi

42

Poveste despre tatu

46

Porumbelul și Furnica

50

Cum a căpătat cămila cocoașă

54

Măgarul și Câinele

58

Cerbul și via

62

Povestea balenei

Vulpea și Cioara

Basn popular rusesc

Într-o zi, o vulpe hămesită hoinărea prin pădure cu nasul în aer, adulmecând după hrană. De foame ce-i era, nu-și prea dădea seama încotro merge și deodată a căzut într-o groapă. Vulpea a încercat să iasă, dar groapa era prea adâncă. Nu-i rămânea decât să strige după ajutor – poate că trece cineva pe acolo și o salvează!

Vulpea și-a ridicat capul și și-a ciulit urechile, în speranța că va auzi niște pași, dar speranța i-a fost zadarnică. Înțelegând că nu e nimeni în preajmă, cumătra s-a pus pe așteptat. Și a tot așteptat până ce a zărit o cioară care tocmai se așezase pe ramul unui copac, atârânănd deasupra gropii aceleia adânci. „Hei, cioaro, ce faci tu acolo?” a strigat ea și pasărea i-a răspuns: „Caut niște viermișori ca să-mi hrănesc puii. Abia s-au născut și sunt înfometați”. „Ei bine, draga mea, să știi că-ți

„pierzi timpul, deoarece îți voi mânca toți puii cât ai clipi din ochi!” a rostit vulpea. Speriată de-a binelea, cioara a început să se roage de vulpe: „Nu, te implor, nu face asta!” „Dacă vrei să cruț viața copilașilor tăi, adu-mi ceva bun de mâncare!” a răspuns

imediat șireata de pe
fundul gropii.

Țără a mai sta pe
gânduri, pasărea
deznădăjduită și-a
luat zborul spre satul
ce se afla în preajma
pădurii. Acolo, a izbutit
să fure o halcă de carne

dintr-o farfurie lăsată pe
pervazul unei ferestre, dar câinele

care păzea curtea acelei case s-a năpustit după ea și a fost cât pe ce s-o
lase fără coadă. Când s-a întors la groapă cu bucata gustoasă în cioc,
cioara a slobozit-o din gură și vulpea a înfulecat-o într-o clipită.

Țără carnea fusese prea sărată și acum vulpii i se făcuse o sete grozavă.

Atunci, cumătra a spus: „Dacă nu vrei să-ți pap
puii la micul dejun, adu-mi îndată
apă de băut!”

Așadar, biata cioară, gata să facă
orice numai ca să-și salveze copilașii,
a zburat din nou în sat și a furat un
urcior cu apă, scăpând din nou ca

Pisica ce se plimba singură, singurică

Povestioară de Rudyard Kipling

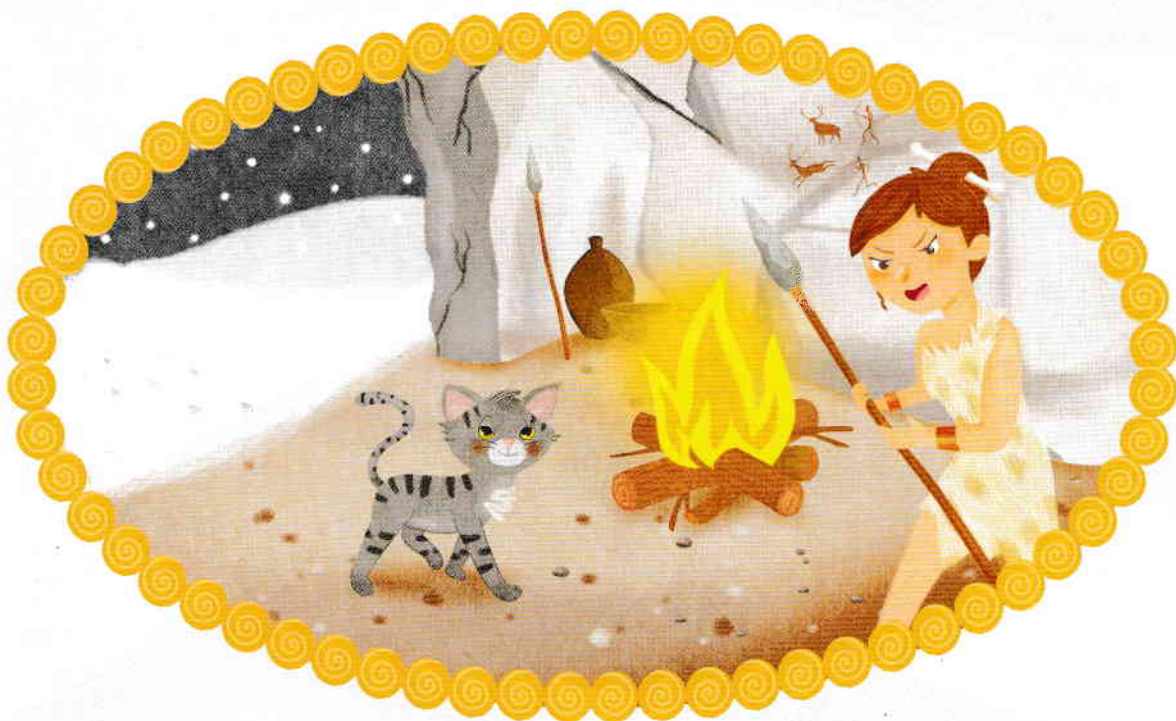
Cândva, tare demult, toate jivinele din lume erau sălbatice. Câinii, vacile, oile, porcii, caii... și așa mai departe! Tot atunci, într-o peșteră, locuiau un bărbat cu o femeie și femeia aceea a reușit, încet-încet, să îmblânzească toate aceste animale, cu excepția

pisicii. Felinei îi plăcea să-și petreacă timpul de capul ei și se plimba întotdeauna singură, deoarece tot ce iubea mai mult pe lume era libertatea. Dar mai ales nu-i plăcea ca cineva să-i spună vreodată ce are de făcut!

Totuși, când a dat frigul, pisica a trebuit să-și schimbe atitudinea. Era foarte isteță de felul ei și, întrucât își dorea un loc plăcut și calduț unde s-ar fi putut adăposti și unde ar fi putut găsi ceva de-ale gurii, pisica a decis să-și încerce norocul în peștera în care locuiau bărbatul și femeia.

Hotărâtă să pedepsească pisica pentru trufia ei, femeia intenționa să o lase afară, în frig, în voia sortii. Felina nu s-a arătat în niciun fel stingherită de hotărârea femeii și, fiind nu numai vicleană, ci și îndărătnică, a zis: „Hai să facem un târg! Dacă mă voi arăta vrednică de cel puțin trei laude din partea ta, îmi vei îngădui să intru în peșteră și să rămân acolo cât îmi doresc. În afară de asta, mă vei hrăni de trei ori pe zi și îmi vei pregăti un

culcuș comod și moale din paie într-unul din unghere!” Drept răspuns, femeia a izbucnit în râs: „Nu ai cum să primești vreo laudă de la mine, nici măcar una, darămite trei!” Dar, după ce a cântărit un pic în minte propunerea pisicii, a adăugat: „Primesc târgul tău! Dacă se va întâmpla una ca asta, voi face precum mi-ai cerut!”

Se scurseseră mai multe luni de atunci și femeia a uitat cu totul de promisiunea făcută pisicii. Între timp, ea a dat naștere unui bebeluș

Maimuța și Delfinul

După o fabulă de Esop

Cu mulți-mulți ani în urmă, în Grecia antică trăia un marinar bătrân care nu avea familie. Chiar dacă a călătorit mereu împreună cu tovarășii lui pe mare, deseori se simțea singur. Așa că, într-o după-amiază, el și-a cumpărat o maimuțică drăguță de la piață, ca să-i țină companie. Din acea zi, marinarul nu a ieșit niciodată din casă fără noul lui tovarăș, mereu cocoțat pe umăr, iar cei doi au devenit, în scurt timp, de nedespărțit! Marinarul trata maimuța ca pe propriul lui

copil, îmbrăcând-o în pantalonși colorați, în veste și în cămăși la modă, punându-i pe cap pălării și pe picioare încălțări minuscule.

Bătrânul îi povestea noului său tovarăș istorii captivante și anecdote despre călătoriile pline de peripeții pe care le făcuse în trecut. Dar îl înțelegea oare maimuța? Sigur că da! Căci animalul era atât de ager la minte, încât învățase să vorbească așa cum vorbesc oamenii într-un timp foarte scurt!

Lunile se scurgeau una după alta și, într-o zi nefastă, corabia pe care naviga bătrânul marinar a fost lovită de o furtună năprasnică. Vântul sufla cu putere, nori negri și grei întunecaseră cerul.

Valuri înalte cât casa loveau fără milă vasul, în timp ce vântul puternic dărâmasese catargele și ferfenițise pânzele. Întregul echipaj al navei, inclusiv marinarul și maimuța lui, au fost aruncați în apele turburi ale mării: aproape că erau

să se înece, dar, din fericire, un grup de delfini, care tocmai trecea pe alături, i-a observat și le-a sărit în ajutor, izbutind să-i salveze și să-i ducă până la țărmul celei mai apropiate insule.

